

Sve činiti za Boga

A. R., Finska Ja sam Anna Riina, iz Finske, imam 25 godina. U Rimu studiram teologiju, Povijest Crkve na Sveučilištu Svetoga Križa. Katolkinja sam tri i pol godine.

13.12.2013.

Ja sam Anna Riina, iz Finske sam i imam 25 godina. Trenutno u Rimu studiram teologiju, Povijest Crkve na Sveučilištu Svetoga Križa. Katolkinja sam tri i pol godine. Sada, kao katolkinja, jako sam sretna što mogu studirati u Rimu u

katoličkom okružju i primati više katoličke formacije, te tako svoju vjeru i sakramente bolje razumjeti.

Iz protestantske sam obitelji, moji su Luteranci, a ja sam se obratila s 22 godine. Nisam poznavala nijednog katolika, jednostavno sam vrlo snažno osjetila da Bog želi da se pokrenem u novom smjeru i nekako sam samo došla do zaključka da to znači ući u Katoličku Crkvu. Mislim da je to bilo zaista jako duhovno iskustvo što se poziva tiče, prije nego intelektualno ili dogmatsko.

Već sam i prije obraćenja studirala teologiju i budući da naš fakultet u Helsinkiju nije kao takav luteranski, također čitamo i *Katekizam Katoličke Crkve*, tako da sam znala neke činjenice i imala neku predodžbu o Katoličkoj Crkvi, ali nisam imala određene informacije ni osobito iskustvo o tome što to znači biti

katolik. Mislim da je ono što me je zaista privuklo u Katoličku Crkvu način na koji svoju vjeru možeš živjeti u svakodnevnom životu. Kada sam se obratila, nisam mijenjala fakultet, već sam samo promijenila predmete koje sam slušala, jer bila sam na predmetima koji su vodili tome da postaneš luteranski pastor, tako da sam se samo prebacila na više društveno orijentiran dio predmeta. Studirala sam teologiju, imala sam manji dio predmeta što ih mogu birati, a osnovni su mi predmeti bili Povijest Crkve i Srednjevjekovna povijest Crkve, tako da sam svejedno studirala povijest Katoličke Crkve.

Moja mi katolička vjera jako pomaže u svakodnevnom životu. Primjerice, samu činjenicu da sam u stranoj zemlji, ne bih mogla izdržati bez svakodnevne molitve i Mise. Sve je prekrasno: ispovijed, Krunica, sve pobožnosti prema našoj Gospi, kako

nam ona pomaže. Zaista mi puno pomaže i jako sam tužna zbog svojih prijatelja Luteranaca koji nemaju ovu „ekstra pomoć“, dodatnu milost sakramenata, primjerice.

Katolici su u Finskoj jako duboko uronjeni u svoju vjeru jer smo manjina i većina je finskih katolika poput mene, obraćenici. Tako da u Finskoj ne vidim puno ljudi koji su katolici, a ne prakticiraju svoju vjeru, dok recimo ovdje, u Italiji, i što sam čula također i u Španjolskoj, može se to vidjeti i mislim da ti ljudi ne znaju kakvo blago posjeduju, to što su iz katoličke obitelji i što su odgajani kao katolici, jer sve sakramente imaju cijeli svoju život, a to je toliko veliki dar pa mislim da ljudi koji dolaze iz katoličkih obitelji, a ne prakticiraju svoju vjeru, jednostavno to ništa ne cijene.

Znam da ponekad mladi misle da biti katolik znači biti zarobljen i da je

Misa dosadna. To je pogrešno poimanje slobode jer ako mislite da je sloboda „želim raditi sve što hoću“, nisi slobodan, jednostavno si rob svojih želja i ono što ne vide jest da kada daš ono malo što možeš dati Bogu, dobit ćeš toliko toga više zauzvrat. Ako ljudi misle da je Misa dosadna, mislim da je to zato što nemaju dovoljno informacija. Možda ih nikada nisu ni učili o čemu se tu zapravo radi. Trebali bi se više moliti, a kada moliš i kada nešto od Boga tražiš, On će ti to i dati.

U mom rodnom gradu, tamo gdje još uvijek živi moja obitelj, nema katoličke crkve, ali u Helsinkiju, gdje sam studirala, postoje dvije. Tako da sam se s vjerom upoznala tako što je u vrijeme kada me je zainteresiralo katoličanstvo, župa imala neki tečaj za ljude koje zanima znati više o Katoličkoj vjeri općenito, ili koje zanima obraćenje. Tako da sam išla na taj tečaj, cijelu akademsku godinu.

Na proljeće sam primljena u Crkvu, a nakon toga moram reći da moja katolička formacija dolazi od Opusa Dei. Baš poslije Mise na kojoj sam krizmana i primila Prvu Pričest, i to sve u isto vrijeme, imali smo domjenak u dvorani župe i tada mi je prišla i sa mnom razgovarala gospođa iz Opusa Dei. Dogovorile smo se ponovo sresti i upoznala sam aktivnosti Opusa Dei i njihov studentski dom. Tamo sam također pohađala i sate katekizma, što mi je bilo zaista važno jer nisam ništa znala, čak i nakon tog informacijskog tečaja u župi, još uvijek nisam znala sve detalje.

Najvažnija stvar koja mi pomaže od svetog Josemarije jest pomisao da sve darujemo Bogu, recimo, sve što radite – učite, odrađujete – možete pretvoriti u molitvu. Te također i ideja apostolata te kako u njegovom pisanju i njegovoj duhovnosti sve zvuči tako jednostavno: apostolat

znači jednostavno voljeti ljude. Bog me voli i ja volim druge ljude i želim da i oni priđu bliže Bogu te im u tome želim i pomoći. I jedinstvo života, mislim ne moliti kao kršćanin, pa ići na posao i ružno se šaliti i ružno govoriti o drugima. Jer to se zna dogoditi, ljudi mogu razdvojiti svoj duhovni život od rada i učenja kada ne misle na Boga. Otkriće jedinstva života za mene je bila prekrasna stvar, naučiti sve što radim prikazati Bogu i sve činiti za njega.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/sve-ciniti-
za-boga/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/sve-ciniti-za-boga/) (6.08.2025.)